

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

De testamento hominis Religiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

judicaveris; nam non judicaberis, ipso Ju-
dice id asserente. 2. Si teipsum judicaveris;
nam, teste Apostolo, non judicaberis à Do-
mino. 3. Si faventem tibi reddideris Ma-
trem Judicis, B. Virginem misericordiæ
Matrem. Hæc igitur deducere in praxim
propone.

COLLOQUIUM institue illis profæ Eccle-
siasticæ verbis: *Iuste Iudex ultionis, donum fac
remissionis, ante diem rationis. Ingemisco tan-
quam reus, culpâ rubet vultus meus, supplicanti
parce DEVS! &c.*

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano, diei quartæ.

De Testamento Hominis Religiosi.

CERTUM est 1. Prohibitum esse Religiosis
Professis testari, & Testamenta eorum
irrita esse. Constat ex jure Canonico in
Authent. *Ingressi. Cap. de Sacros. Eccles.* Ratiõ-
que est, quia Religiosus Professus nec pro-
prium habet, nec proprij est capax; testari
autem est actus proprietatis. Religiosi quo-
que Societatis nostræ, necdum professi, post
vota tantum simplicia, licet validè possint
testari, licitè tamen non possunt, sine præ-
scitu Superioris, qui post mortem eorum,
testamen-

Testamentum in gratiam consanguineorum factum, irritare potest, ita ut consanguinei, non ex Testamento succedant, sed ab intestato, ut docet Suarez, *tomo 4. de Relig. lib. 4. c. 6.*

Certum est 2. Statutam esse pœnam in Jure Canonico, Cap. *Monachi.* contra Religiosos, qui post mortem, habuisse aliquid proprii deprehenduntur: statutam, inquam, esse pœnam, ut non in loco sacro sepeliantur, sed in sterquilinio, cum pecunia vel re per eos possessa, ut fecit S. Gregor. Magnus, quem jus allegat; imò si in loco sacro sepultus fuerit, est extrahendus, si id sine magno scandalo fieri potest. Nomine autem proprii intelligitur non solum dominium, sed etiam usus & possessio, independenter à Superioris consensu, juxta doctrinam Theologorum.

Certum est 3. dubiam ad minimum esse salutem eorum Religiosorum, qui multa superflua, unius vectoris onerario currui vix sufficientia, & interdum pretiosa, coacervant, detinent, & tandem post mortem relinquunt, quamvis ea cum licentia Superioris coacervaverint, & detinuerint, quia Concilium Tridentinum decernit, *Seff. 25. cap. de Regul.* ut supellex Religiosorum, statui paupertatis, quam profitentur, sit conveniens, nihilque in ea superfluum sit. Non

potest igitur licitè superior religiosus, imò nec ipsa communitas religiosa, etiam si habeat dominium Bonorum, dare licentiam subdito, seu particulari Religioso, ad superflua, quia non potest contravenire Concilio. Nec tantùm licitè, sed nec validè potest Superior religiosus dare facultatem subdito ad superflua, quia est solùm administrator, tam bonorum temporalium religionis, quàm eorum, quæ aliunde obveniunt subdito; administratio autem illi conceditur à constitutione Ecclesiæ ad necessaria solùm, non superflua. Doctrina hæc desumitur ex gravissimis Theologis, apud Sanchez *lib. 7. in Præc. Dec. cap. 8. & cap. 19. & num. 20.* Sed quidquid sit de his: Nunquid decet Socium Christi, (qui non habuit, ubi caput reclinaret, & qui nudus in cruce mortuus est) onustum superfluis mori? nunquid cum talibus sarcinis, mortuus est S. P. Ignatius? qui in cubiculo suo nihil habuit præter novum testamentum, Thomam de Kempis, de imitatione Christi, & Missale, quod pridie Missæ dicendæ curabat sibi adferri, ut adnotavit P. Consalvus in Diario. Alios è nostris Servos Dei, talium superfluitatum hostes & eliminatores referre, superfluum duco.

Certum est 4. Inesse Religioso bona quædam, quæ in nuncupatione Votorum à se non

non

non alienavit, ut patebit ex praxi sequenti,
& de his posse testamentum conficere ejus-
modi.

Praxis Testamenti Religiosi.

EGO NN volo facere Testamentum ultimæ
voluntatis meæ, in omnem vitam & mor-
tem meam, & in æternitatem valiturum, ad
majorem Dei mei gloriam, & recreandum gu-
stum, cor, beneplacitumque divinum, ut con-
sulam animæ meæ securitati, quod ex libera &
bene placenti voluntate facere desidero, quan-
tum mihi, ô Sanctissima Trinitas, Deus meus,
per gratiam tuam, & Domini mei Iesu Christi,
pretiosissimæque ejus Parentis & Sanctorum in-
tercessionem, licitum est.

Atque hîc imprimis prævios actus huic
testamento accommodatos elicias, nempe
actum Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis,
Gratiarum actionis pro beneficijs totius vi-
tæ; Resignationis in omnem DEI volun-
tatem; desiderij videndi Sanctissimam Trini-
tatem; affectus erga B. V. &c. Deinde ip-
sum Testamentum sic aggredere.

Ego, mi Deus, amore tuî, per gratiam tuam
spoliavi me omnibus bonis terrenis, omni sub-
stantiâ temporali, etiam speratâ & concupitâ;
spoliavi me omni honore mundano & capacitate
ipsius, omnibus voluptatibus etiam per ius na-
turae licitis; omni demum libertate propriâ ad
faciendum,